

50-Giới Che Dấu Tội Thô Của-Tỳ Kheo Khác:

Phật tại nước Xá-vệ, lúc đó Bạt-nan-đà có anh là Tỳ kheo tên Nan-đà, lại có một đệ tử tên là Đạt-ma. Người đệ tử này khéo trì giới nên không theo hạnh của thầy, Nan-đà suy nghĩ: “Người đệ tử này của em ta không theo hạnh thầy cũng không theo hạnh của ta, phải trị nó bất nó thuận theo chúng ta”, nghĩ rồi liền dẫn một người nữ vào phòng mình rồi bảo Đạt-ma đến, Đạt-ma nghĩ: “Vị này là anh của thầy ta, làm sao không nghe theo lời”, nghĩ rồi liền đi theo đến phòng của-Nan-đà. Nan-đà liền bảo Đạt-ma đứng đợi ở chỗ có thể nhìn thấy người nữ ở trong phòng rồi tự mình đến ôm và xúc chạm thân phần của người nữ đó. Sau đó hỏi Đạt-ma có nhìn thấy không, đáp là thấy, liền bảo: “Thầy chớ nói cho người khác biết”, đáp: “Tôi không thể che dấu, tôi sẽ đem việc này bạch Phật, sẽ nói cho các Tỳ kheo và Tỳ kheo ni khác biết”, Nan-đà nói: “Ta cũng thấy hòa thượng của thầy đã làm việc như thế, lại còn thấy nhiều việc xấu xa hơn thế nữa, ta còn không nói cho người khác biết, thầy vì sao lại đem việc này nói cho người khác biết”, đáp: “Ý của thầy muốn tôi không nói cho người khác biết, nhưng tôi không thể che dấu được”, nói rồi liền đem việc này nói cho các Tỳ kheo khác biết. Có Tỳ kheo thiếu dục tri túc hành hạnh đầu đà nghe biết việc này tâm không vui liền đem việc này bạch Phật, Phật do nhân duyên này nhóm họp Tỳ kheo tăng rồi hỏi Nan-đà: “Thầy thật đã làm việc này phải không?” Đáp: “Thật đã làm thưa Thế tôn”, Phật liền quở trách: “Tại sao gọi là Tỳ kheo biết Tỳ kheo khác phạm trọng tội lại cố ý che dấu”, quở trách rồi bảo các Tỳ kheo: “Do mười lợi nên kết giới cho các Tỳ kheo, từ nay giới này nên nói như sau: Nếu Tỳ kheo biết Tỳ kheo khác phạm trọng tội mà cố ý che dấu cho đến một đêm thì phạm Ba-dật-đề.

Biết là tự biết hay nghe biết từ người khác hoặc Tỳ kheo kia tự nói. Trọng tội là tội Ba-la-di và Tăng-già-bà-thi-sa. Một đêm là từ mặt trời lặn cho đến sáng hôm sau.

Tướng phạm trong giới này là nếu Tỳ kheo vào trời sáng thấy Tỳ kheo khác phạm Ba-la-di, Tỳ kheo này trong Ba-la-di khởi tưởng là Ba-la-di, trọn ngày che dấu cho đến sáng hôm sau thì phạm Ba-dật-đề. Nếu Tỳ kheo này đang bị Tăng cho yết ma tẩn về không thấy tội, không sám tội và không bỏ ác tà kiến hoặc tâm cuồng, tâm loạn, tâm bệnh hoại thì không phạm. Nếu Tỳ kheo này được Tăng giải tẩn hoặc đã hết bệnh, lúc đó còn che dấu tội của-Tỳ kheo kia đến sáng hôm sau thì phạm Ba-dật-đề. Trời sáng là lúc mặt trời vừa mọc, trước ngọ, giữa ngọ, xế trưa,

chiều, hoàng hôn, mặt trời lặn; Che dấu đến sáng hôm sau là trải qua đầu đêm, giữa đêm, cuối đêm cho đến khi trời sáng, mặt trời vừa mọc thì phạm Ba-dật-đề.

Có Tỳ kheo thấy Tỳ kheo khác vào trời sáng phạm Tăng-già-bà-thi-sa, trong Tăng-già-bà-thi-sa khởi tưởng là Tăng-già-bà-thi-sa trọn ngày che dấu cho đến sáng hôm sau thì phạm Ba-dật-đề. Nếu Tỳ kheo này bị Tăng cho yết ma tẩn về không thấy tội... giống như đoạn văn trên.

Có Tỳ kheo thấy Tỳ kheo khác vào trời sáng phạm Ba-dật-đề, Ba-la-đề-đề-xá-ni, Đột-kiết-la; ở trong tội Đột-kiết-la khởi tưởng là Đột-kiết-la trọn ngày che dấu cho đến sáng hôm sau thì phạm Đột-kiết-la. Tỳ kheo này nếu đang bị Tăng cho yết ma tẩn về không thấy tội... giống như đoạn văn trên cho đến câu đã hết bệnh mà còn che dấu tội của Tỳ kheo kia cho đến sáng hôm sau thì phạm Đột-kiết-la. Từ lúc trời sáng, mặt trời mọc, trước ngọ ... che dấu trải qua đến cuối đêm, mặt trời vừa mọc thì phạm Đột-kiết-la.

Nếu Tỳ kheo thấy Tỳ kheo khác vào trời sáng phạm Ba-la-di khởi tưởng là phạm Tăng-già-bà-thi-sa hoặc Ba-dật-đề, Ba-la-đề-đề-xá-ni, Đột-kiết-la; trong Ba-la-di khởi tưởng là Đột-kiết-la trọn ngày che dấu cho đến sáng hôm sau thì phạm Ba-dật-đề. Nếu Tỳ kheo này đang bị Tăng cho yết ma tẩn về không thấy tội... giống như đoạn văn trên cho đến câu đã hết bệnh mà còn che dấu đến sáng hôm sau thì phạm Ba-dật-đề. Từ lúc trời sáng, mặt trời mọc... che dấu trải qua đến cuối đêm, mặt trời vừa mọc liền phạm Ba-dật-đề.

Lại có Tỳ kheo thấy Tỳ kheo khác vào trời sáng phạm Tăng-già-bà-thi-sa khởi tưởng là phạm Ba-dật-đề, Ba-la-đề-đề-xá-ni, Đột-kiết-la; trong Tăng-già-bà-thi-sa khởi tưởng là Đột-kiết-la trọn ngày che dấu cho đến sáng hôm sau thì phạm Ba-dật-đề. Nếu Tỳ kheo này bị tăng cho yết ma tẩn về không thấy tội... giống như đoạn văn trên cho đến câu đã hết bệnh mà vẫn còn che dấu cho đến sáng hôm sau thì phạm Ba-dật-đề. Từ lúc trời sáng, mặt trời mọc ... che dấu trải qua đến cuối đêm, mặt trời vừa mọc liền phạm Ba-dật-đề.

Lại có Tỳ kheo thấy Tỳ kheo khác vào trời sáng phạm Ba-dật-đề hoặc Ba-la-đề-đề-xá-ni, Đột-kiết-la; trong Đột-kiết-la tưởng là Ba-la-di, Tăng-già-bà-thi-sa, hoặc tưởng là phạm Ba-dật-đề, Ba-la-đề-đề-xá-ni trọn ngày che dấu cho đến sáng hôm sau thì phạm Đột-kiết-la. Nếu Tỳ kheo này đang bị Tăng cho yết ma tẩn về không thấy tội... giống như đoạn văn trên cho đến câu đã hết bệnh mà vẫn còn che dấu cho đến

sáng hôm sau thì phạm Đột-kiết-la.

Nếu Tỳ kheo thấy Tỳ kheo khác vào trời sáng phạm Ba-la-di mà sanh nghi không biết có phải là Ba-la-di hay không phải là Ba-la-di; sau đó dứt nghi ở trong Ba-la-di khởi tưởng là Ba-la-di mà trọn ngày che dấu cho đến sáng hôm sau thì phạm Ba-dật-đề. Nếu Tỳ kheo này đang bị Tăng cho yết ma tẩn về không thấy tội... giống như đoạn văn trên cho đến câu đã hết bệnh mà vẫn còn che dấu cho đến sáng hôm sau thì phạm Ba-dật-đề. Từ lúc trời sáng, mặt trời mọc... che dấu trải qua cho đến cuối đêm, mặt trời vừa mọc liền phạm Ba-dật-đề.

Lại có Tỳ kheo thấy Tỳ kheo khác vào trời sáng phạm Tăng-già-bà-thi-sa, nghi không biết là phạm Tăng-già-bà-thi-sa hay không phải Tăng-già-bà-thi-sa; sau đó dứt nghi ở trong Tăng-già-bà-thi-sa khởi tưởng là Tăng-già-bà-thi-sa trọn ngày che dấu cho đến sáng hôm sau thì phạm Ba-dật-đề. Nếu Tỳ kheo này bị Tăng cho yết ma tẩn về không thấy tội... giống như đoạn văn trên cho đến câu khi bệnh đã hết mà vẫn còn che dấu cho đến sáng hôm sau thì phạm Ba-dật-đề. Từ trời sáng, mặt trời mọc... che dấu trải qua cho đến cuối đêm, mặt trời vừa mọc liền phạm Ba-dật-đề.

Lại có Tỳ kheo thấy Tỳ kheo khác vào trời sáng phạm Ba-dật-đề, Ba-la-đề-đề-xá-ni, Đột-kiết-la; ở trong Đột-kiết-la nghi không biết có phải là Đột-kiết-la hay không phải Đột-kiết-la; sau đó dứt nghi ở trong Đột-kiết-la khởi tưởng là Đột-kiết-la trọn ngày che dấu cho đến sáng hôm sau thì phạm Đột-kiết-la. Nếu Tỳ kheo này bị Tăng cho yết ma tẩn về không thấy tội... giống như đoạn văn trên cho đến câu khi bệnh đã hết mà vẫn còn che dấu cho đến sáng hôm sau thì phạm Đột-kiết-la. Từ trời sáng, mặt trời mọc... che dấu trải qua cho đến cuối đêm, mặt trời mọc liền phạm Đột-kiết-la.

Lại có Tỳ kheo thấy Tỳ kheo khác vào trời sáng phạm Ba-la-di nghi không biết là Ba-la-di hay là Tăng-già-bà-thi-sa, hoặc là Ba-dật-đề, Ba-la-đề-đề-xá-ni, Đột-kiết-la; sau đó dứt nghi ở trong Ba-la-di khởi tưởng là Đột-kiết-la, trọn ngày che dấu cho đến sáng hôm sau thì phạm Ba-dật-đề. Nếu Tỳ kheo này bị Tăng cho yết ma tẩn về không thấy tội... giống như đoạn văn trên cho đến câu khi bệnh đã hết mà vẫn che dấu cho đến sáng hôm sau thì phạm Ba-dật-đề. Từ trời sáng, mặt trời mọc... che dấu trải qua cho đến cuối đêm, mặt trời vừa mọc liền phạm Ba-dật-đề.

Lại có Tỳ kheo thấy Tỳ kheo khác vào trời sáng phạm Tăng-già-bà-thi-sa nghi không biết là Tăng-già-bà-thi-sa hay là Ba-dật-đề, Ba-la-đề-đề-xá-ni, Đột-kiết-la hay là Ba-la-di; sau đó dứt nghi ở trong Tăng-

già-bà-thi-sa khởi tưởng là Ba-la-di, trọn ngày che dấu cho đến sáng hôm sau thì phạm Ba-dật-đề. Nếu Tỳ kheo này bị Tăng cho yết ma tẩn về không thấy tội... giống như đoạn văn trên cho đến câu khi bình đã hết mà vẫn còn che dấu cho đến sáng hôm sau thì phạm Ba-dật-đề. Từ trời sáng, mặt trời mọc... che dấu trải qua cho đến cuối đêm, mặt trời vừa mọc liền phạm Ba-dật-đề.

Lại có Tỳ kheo thấy Tỳ kheo khác vào trời sáng phạm Ba-dật-đề, Ba-la-đề-đề-xá-ni, Đột-kiết-la; ở trong Đột-kiết-la nghi không biết là Đột-kiết-la hay là Ba-la-di hoặc Tăng-già-bà-thi-sa, Ba-dật-đề hay là Ba-la-đề-đề-xá-ni; sau đó dứt nghi ở trong Đột-kiết-la khởi tưởng là Ba-la-đề-đề-xá-ni hoặc là tưởng Ba-la-di, trọn ngày che dấu cho đến sáng hôm sau thì phạm Đột-kiết-la. Nếu Tỳ kheo này bị tăng cho yết ma tẩn về không thấy tội ... giống như đoạn văn trên cho đến câu khi bình đã hết mà vẫn còn che dấu cho đến sáng hôm sau thì phạm Đột-kiết-la. Từ trời sáng, mặt trời mọc... che dấu trải qua cho đến cuối đêm, mặt trời vừa mọc liền phạm Đột-kiết-la.

